

Denne side er maskinoversat [\[Link\]](#). Maskinoversættelser kan indeholde fejl, der potentielt gør teksten mindre klar og nøjagtig. Ombudsmanden påtager sig intet ansvar for eventuelle afvigelser. For de mest pålidelige oplysninger og den største retssikkerhed henvises der til originalversionen på engelsk, som der er linket til ovenfor. Læs mere i vores [sprog- og oversættelsespolitik](#) [\[Link\]](#).

Afgørelse i sag 1092/2010/MHZ - Forsinket behandling af en overtrædelsesklage

Afgørelse

Sag 1092/2010/MHZ - Indledt den 07/06/2010 - Afgørelse af 20/12/2010 - Den vedrørte institution Europa-Kommissionen (Løst af institutionen) |

Klageren er en fraskilt polsk statsborger, som bor i Polen med sine børn. Hendes tidligere ægte mand ansøgte om børnetilskud i Østrig, hvor han boede og arbejdede. I betragtning af, at det var usandsynligt, at klageren og hendes børn ville modtage børnetilskuddet fra faderen, anmodede hun de østrigske myndigheder om at udbetale det direkte til hende. Dette blev imidlertid afslået med den begrundelse, at børnene ikke havde krav på børnetilskud, da de ikke boede under samme tag som deres far. Klageren klagede derpå til Kommissionen over, at Østrig havde tilsidesat forordning (EF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Den Europæiske Union. Kommissionen underrettede hende om, at sagen ville blive afklaret i forbindelse med Domstolens præjudicielle afgørelse af en lignende sag. Kommissionen kontaktede imidlertid ikke klageren, efter at Domstolen havde truffet afgørelse i sagen. På det tidspunkt var der gået næsten tre år uden resultater. Klageren klagede derfor til Ombudsmanden.

I sin udtalelse skitserede Kommissionen alle de proceduremæssige skridt, den havde taget i den nævnte periode. Disse vedrørte overtrædelsesproceduren i henhold til artikel 258 i TEUF, den mekanisme, der er indført ved ovennævnte forordning, mæglingen mellem de relevante polske og østrigske myndigheder og forelæggelsen af spørgsmålet for Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring. Kommissionen anførte endvidere, at de østrigske myndigheder i sidste instans havde foretaget den pågældende betaling til klageren. Efterfølgende informerede klageren Ombudsmanden om, at hun var fuldt ud tilfreds med resultatet af Kommissionens indsats.

I betragtning af, at Kommissionens indsats var effektiv i klagerens tilfælde, afsluttede Ombudsmanden sagen som afgjort af Kommissionen. Han erkendte, at Kommissionen gjorde

sit yderste for at bistå klageren og roste institutionen for dens konstruktive tilgang til hans undersøgelse.

Baggrunden for klagen

1. Klageren, en fraskilt polsk statsborger, bor i Polen med sine børn. Hun er deres juridiske repræsentant. På det relevante tidspunkt var klageren ansat i Polen, men havde ikke ret til familieydelse i henhold til polsk ret, fordi hendes indkomst pr. familiemedlem lå over det nationale loft. Klagerens tidligere mand og far til ovennævnte børn boede og arbejdede i Østrig. I 2005 ansøgte han om familieydelse i henhold til østrigsk ret.
2. Da det var usandsynligt, at klageren og hendes børn ville modtage familietillæg fra faderen, henvendte hun sig i 2005 til de østrigske myndigheder. Hun gjorde dette via den kompetente polske institution med henblik på at modtage de østrigske godtgørelser direkte i Polen. De østrigske myndigheder fremsendte derfor familieydelse for 2005 til klageren. Disse myndigheder besluttede imidlertid efterfølgende, at ovennævnte betaling blev foretaget ved en fejltagelse, og at klagerens tidligere ægtefælle og far til hendes børn ikke opfyldte de nødvendige betingelser for støtteberettigelse. De var af den opfattelse, at faderen, der ikke bor sammen med sine børn, ikke kunne anses for familiemedlem i henhold til forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere, selvstændige erhvervsdrivende og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet (herefter "forordningen") [\[1\]](#) [\[Link\]](#) og i overensstemmelse med østrigsk ret (familienlastenausgleichsgesetz af 1967).
3. Klageren henvendte sig derefter til både de østrigske og polske SOLVIT-centre, men begge centre afsluttede sagen som uafklaret den 6. november 2007. De rådede klageren til at henvende sig til Kommissionen.
4. I 2007 sendte klageren en klage til Kommissionen. Kommissionen hjemviste sagen til de østrigske myndigheder og underrettede klagen herom. Den underrettede også de kompetente polske myndigheder.
5. Efterfølgende indgav klageren sin første klage til Ombudsmanden (1664/2008/(AW)MHZ). Da klagen var rettet mod de østrigske myndigheder, faldt den uden for Ombudsmandens mandat. Ombudsmanden afsluttede derfor sagen og rådede klageren til at henvende sig til Kommissionen igen. Den 24. november 2008 skrev han også en skrivelse til Kommissionen, hvori han underrettede den om klagen.
6. Efterfølgende klagede klageren igen til Kommissionen. Kommissionen videresendte hendes klage til det østrigske medlem af Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring med anmodning om at undersøge sagen og svare direkte til klageren og Kommissionen i kopi.

7. Efter en officiel anmodning fra de polske myndigheder drøftede den administrative kommission derefter spørgsmålet om, hvem der skulle betragtes som et " *familiemedlem* " i henhold til definitionen i forordningen. Østrig fastholdt sit tidligere synspunkt, mens Kommissionen og de resterende nuværende medlemsstater var imod den østrigske holdning. Kommissionen appellerede til de polske og østrigske myndigheder om at løse klagerens sag gennem bilaterale kontakter. De efterfølgende bilaterale drøftelser lykkedes imidlertid ikke, da Østrig stadig nægtede at betale.

8. Som følge heraf registrerede Kommissionen ved udgangen af 2008 klagerens klage som en overtrædelsesklage. Kommissionen fandt (i) at forordningen fandt anvendelse på klagerens situation, og at ii) Østrig skulle betale godtgørelserne i henhold til EU-retten. I lyset af Østrigs afvisning heraf havde Kommissionen til hensigt at indlede en traktatbrudsprocedure mod Østrig. Den 6. november 2008 meddelte Kommissionen i forbindelse med sit svar på hans skrivelse vedrørende klagerens klage 1664/2008/(AW)MHZ Ombudsmanden, at den havde til hensigt at fortsætte traktatbrudsproceduren. Den fremlagde også udtømmende oplysninger om klagerens sag og tilbød at sende en oversættelse af sit brev til polsk. Ombudsmanden fremsendte oversættelsen til klageren.

9. Den 25. august 2009 meddelte Kommissionen som svar på klagerens brev af 15. juni 2009 hende, at:

a) den tog formelle procedurmæssige skridt til at løse de retlige spørgsmål, der var involveret i hendes sag, og

B) den ville give hende yderligere oplysninger, så snart i) oplysningerne om Kommissionens formelle skridt mod Østrig blev offentliggjort, eller ii) hvis proceduren krævede handling fra klagerens side eller havde et betydeligt resultat

C) hendes sag kunne afklares i Domstolens præjudicielle afgørelse vedrørende et spørgsmål fra den østrigske øverste forvaltningsdomstol i en lignende sag (sag C-363/08, *Slanina*).

10. Den 26. november 2009 afsagde Domstolen sin præjudicielle afgørelse i ovennævnte sag [\[2\]](#) [\[Link\]](#). Da klageren ikke modtog oplysninger fra Kommissionen, sendte hun denne en påmindelse den 15. januar 2010. Kommissionen besvarede ikke hendes påmindelse og meddelte hende ikke, om den havde truffet en materiel afgørelse vedrørende hendes overtrædelsesklage. På det tidspunkt udbetalte de østrigske myndigheder stadig ikke familietillæggene til hende.

11. På baggrund af ovennævnte omstændigheder henvendte klageren sig igen til Ombudsmanden. I den foreliggende sag var hendes klage rettet mod Kommissionen.

Undersøgelsens genstand

12. Ombudsmanden besluttede at indlede denne undersøgelse af følgende påstande og

påstande.

Beskyldninger:

- (1) Kommissionen traf ikke afgørelse om klagerens klage over Østrig inden for en rimelig frist.
- (2) Kommissionen besvarede ikke hendes brev af 15. januar 2010.

Påstand:

Kommissionen bør træffe virkningsfulde foranstaltninger i forbindelse med hendes sag.

Undersøgelsen

13. Klagen blev sendt til Ombudsmanden den 9. maj 2010. Den 7. juni 2010 indledte Ombudsmanden en undersøgelse og sendte klagen til Kommissionen med anmodning om en udtalelse senest den 30. september 2010. Den 25. august 2010 fremsendte Kommissionen sin udtalelse. Efterfølgende sendte den oversættelsen af udtalelsen til polsk, som blev sendt til klageren med en opfordring til at fremsætte bemærkninger. Den 19. september 2010 fremsatte klageren sine bemærkninger.

Ombudsmandens analyse og konklusioner

A. Påstået manglende i) svar på brevet af 15. januar 2010 og ii) at træffe afgørelse om klagerens klage over Østrig inden for en rimelig frist og tilhørende krav

Argumenter fremført for Ombudsmanden

14. Klageren hævdede, at selv om Kommissionen meddelte, at hendes sag kunne afklares i Domstolens præjudicielle afgørelse i en lignende sag, som Domstolen afsagde i november 2009, undlod Kommissionen at give hende de relevante oplysninger, før hun indgav sin klage til Ombudsmanden.

15. Kommissionen ignorerede også hendes påmindelse af 15. januar 2010.

16. I sin udtalelse understregede Kommissionen, at det tilkommer de kompetente nationale institutioner at fastlægge og afgøre, om de betingelser, der er fastsat i deres respektive nationale lovgivninger, om nødvendigt sammenholdt med forordningen, er opfyldt i hvert enkelt tilfælde. Selv om en sådan afgørelse er negativ, kan Kommissionen ikke gribe ind i individuelle sager i nationale administrative og/eller retslige procedurer.

17. Da klagerens sag vedrørte et væsentligt juridisk spørgsmål, gjorde Kommissionen sit yderste for at undersøge den faktiske situation og den relevante nationale lovgivning. Kommissionen konkluderede, at Østrig skulle udbetale ydelserne til klageren. Den besluttede derfor at indlede en traktatbrudsprocedure mod Østrig for at afklare det komplekse retlige spørgsmål. Den 9. oktober 2009 sendte den således en åbningskrivelse til Østrig [\[3\] \[Link\]](#), som Østrig besvarede den 9. december 2009 [\[4\] \[Link\]](#). I deres svar henviste de østrigske myndigheder til Domstolens dom af 26. november 2009 i *Slanina-sagen*. De anmodede Kommissionen om at udsætte traktatbrudsproceduren, indtil den østrigske øverste forvaltningsdomstol afsagde sin dom efter Domstolens hjemvisning af sagen til fornyet behandling. Som følge af Domstolens henvisning [\[5\] \[Link\]](#) skal den nævnte nationale ret træffe afgørelse om de betingelser, der kræves for, at en person, der ikke bor i en fælles husstand, kan anerkendes som familiemedlem. Østrigs øverste forvaltningsdomstol har endnu ikke taget stilling til dette spørgsmål.

18. Ikke desto mindre indeholdt *Slanina* - dommen andre fortolkningselementer, der bidrog til at klarlægge klagerens situation. Som følge heraf havde Kommissionens tjenestegrene været i regelmæssig uformel kontakt med de kompetente østrigske myndigheder i denne henseende. Kommissionen undskyldte, at den ikke besvarede klagerens brev af 15. januar 2010, og forklarede, at dette tilsyn skyldtes manglen på en væsentlig udvikling i hendes sag.

19. Den 27. maj 2010 meddelte det kompetente østrigske ministerium Kommissionen, at den kompetente østrigske institution i maj 2010 havde betalt klageren 17 939,40 EUR i restancer fra januar 2006. Ministeriet meddelte også Kommissionen, at det i fremtiden ville foretage regelmæssige udbetalinger af de skyldige familiedydelser til klageren. Samme dag underrettede det østrigske ministerium i Polen ("Instytucja lacznikowa ") det relevante ministerium om udviklingen i klagerens sag.

20. Kommissionen konkluderede, at sagen var blevet afgjort fuldt ud. Kommissionen afventede på dette tidspunkt i) de østrigske myndigheders skriftlige bekræftelse af betalingen og ii) ændringen af deres holdning efter Domstolens dom i *Slanina-sagen*. Så snart disse er sket, vil Kommissionen være i stand til at afslutte traktatbrudsproceduren mod Østrig. Kommissionen bemærkede også, at klagen til Ombudsmanden blev indgivet, før de østrigske myndigheder havde foretaget den pågældende betaling.

21. I sine bemærkninger bekræftede klageren, at hun havde modtaget ovennævnte betaling fra den østrigske institution, og at sidstnævnte institution forsikrede hende om, at hun ville modtage familiedydelser fra Østrig hver anden måned. I lyset af ovenstående bekræftede klageren, at hun var fuldt ud tilfreds med udfaldet af hendes sag og ikke længere "*klager over noget som helst*".

Ombudsmandens vurdering

22. I lyset af klagerens bemærkninger og det forhold, at Kommissionens handlinger i forbindelse med hendes sag har vist sig at være effektive, afslutter Ombudsmanden sagen som

afgjort af Kommissionen.

23. Han bemærker, at selv om Kommissionens behandling af klagerens sag varede i ca. tre år, sørgede den ikke desto mindre for at træffe foranstaltninger på alle mulige niveauer i denne periode (overtrædelsesproceduren i henhold til artikel 258 i TEUF, anvendelsen af den mekanisme, der blev indført ved forordningen, mæglingen mellem de relevante polske og østrigske myndigheder, henvisningen til Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring [\[6\]](#) [\[Link\]](#) og de uformelle kontakter med de østrigske myndigheder). Ombudsmanden erkender, at Kommissionen har gjort sit yderste for at bistå klageren og mange andre, der kan være i en lignende situation. Derved viste den klart, hvordan det kan være nyttigt for borgerne, når det skal sikres, at medlemsstaterne overholder EU-retten.

24. Ombudsmanden noterer sig desuden med tilfredshed Kommissionens konstruktive tilgang til denne undersøgelse. Kommissionen afgav ikke blot en udtalelse om klagen en måned før udløbet af den af Ombudsmanden fastsatte frist, men gav ham også udtømmende forklaringer og kopier af alle relevante dokumenter til støtte for sine synspunkter.

B. Konklusioner

På grundlag af sin undersøgelse af denne klage afslutter Ombudsmanden den med følgende konklusion:

Klagen er blevet afgjort af institutionen til klagerens tilfredshed.

Klageren og Kommissionen vil blive underrettet om denne afgørelse.

P. Nikiforos Diamandouros

Udfærdiget i Strasbourg, den 20. december 2010

[\[1\]](#) [\[Link\]](#) EFT 1971 L 149, s. 2. Forordningen blev ophævet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29.4.2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166, s. 1).

[\[2\]](#) [\[Link\]](#) Jf. dom af 26.11.2009, sag *C-363/08, Romana Slanina mod Unabhängiger Finanzsenat Aussenstelle Wien*, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

[\[3\]](#) [\[Link\]](#) Kommissionen vedlagde udtalelsen en kopi af denne åbningskrivelse.

[\[4\]](#) [\[Link\]](#) Kommissionen vedlagde udtalelsen en kopi af Østrigs svar på åbningskrivelsen.

[\[5\]](#) [\[Link\]](#) Slanina-dommens præmis 27 *har* følgende ordlyd: "det tilkommer den forelæggende

ret at efterprøve, om betingelsen i artikel 1, litra f), nr. i), i forordning nr. 1408/71 er opfyldt i den foreliggende sag, dvs. om barnet, selv om det ikke har boet sammen med sin far i den i hovedsagen omhandlede periode, i national ret kan anses for at være "familiemedlem" til sin far, og, hvis dette ikke er tilfældet, om hun kan anses for at være "hovedsageligt afhængig af" ham.

[6] [\[Link\]](#) Den Administrative Kommission for Vandrende Arbejdstageres Sociale Sikring blev oprettet på grundlag af forordningens artikel 80. Det består af en regeringsrepræsentant fra hver medlemsstat. Dets opgaver er at behandle alle administrative spørgsmål og fortolkningsspørgsmål, der opstår som følge af forordningen, og at fremme og udvikle samarbejdet mellem medlemsstaterne om social sikring ved at modernisere procedurerne for udveksling af oplysninger. Europa-Kommissionen deltager som rådgiver i drøftelserne.